ZÁKLADNÍ ŠKOLA
A MATEŘSKÁ ŠKOLA
NYMBURK
LETCŮ R.A.F. 1989 p.o.

3. číslo
leden - únor 2017
výrobní náklady: 5 Kč

RAFLET

Obsah čísla

PF 2017
O vánočního kapra
Fotoreportáž
Vánoční akce
Rozhovor
Akce školy a ŠD
Okénko ředitele
Práce žáků
Zábava

O vánočního kapra

Dne 22. prosince 2016 se na naší škole konal projektový den O vánočního kapra. Od svého vzniku se během let jeho náplň obměňovala až k dnešní podobě. Žáci z jednotlivých tříd druhého stupně ve skupinkách plní různé vědomostní testy, např. z českého jazyka, angličtiny, němčiny, matematiky, fyziky, hudební výchovy a dalších. Zbývající část třídy tvoří sloh o výrobku, kterým se v závěru dne prezentují. Letošním námětem všech úkolů byl stromeček, v loňském roce to byl kapr. Letos se poprvé do projektu zapojily svým nápadem i tělocvikářky a třídy mezi sebou sehrály turnaj v přehazované.

Celkové vyhodnocení práce žáků proběhlo ve vestibulu školy. První místo získala 6. A za svůj povedený smajlíkový stromek, příběh i výborné výsledky testů. Druhé místo obsadila třída 6. B. O umístění rozhodlo vzájemné utkání v přehazované, ve kterém vyhrálo právě áčko. Třetí místo si vybojovala 7. B. Dodatečně musíme ocenit i originální příchod třídy 8. A spolu s panem učitelem Douděrou a paní učitelkou Brynychovou.

Poslední vyučovací hodinu si žáci užili společně se svými třídními

Pokračování a fotoreportáž na str. 2

Pokračování str. 1

učiteli vánoční atmosféru, ve které si zhodnotili uplynulý rok. Všichni odcházeli ze školy vánočně naladění a natěšení na Štědrý den. Fotoreportáž z akce si můžete prohlédnout na dalších stránkách. Přinášíme také úspěšné příběhy, které vznikly během dvou hodin jako kolektivní práce.

Klára Hudecová, Jan Skořepa, 8. C

Zástupci 8. C obrázek stromku sestavili, nyní se orientují v textu o historii strojení vánočních stromků.

Vzhledem k tomu, že se nám projektový den O vánočního kapra nevešel do žádného čísla Rafletu, (Koná se vždy poslední den školy ve starém roce, kdy už mají prosincové číslo čtenáři doma.) rozhodli jsme se věnovat mu tentokrát větší prostor.

Žáci 6. B sestavují rozstříhaný obrázek stromečku.

Děvčata z 8. A řeší kvízové otázky z VKO.

Družstva 6. B a 7. A řeší matematické příklady.

Kluci ze 7. A úspěšně sestavují obrázek stromečku.

S matematickými záhadami bojují i chlapci 9. A.

Pokračování na str. 3

Na rubriku Udělej si sám nám nezbylo moc místa, ale na příští Vánoce přinášíme dobrý nápad. Vystřihněte si jakýkoli vánoční symbol, v létě ho nalepte na nezralé jablíčko na stromě, nejlépe takové, které zčervená, a pak už jen čekejte a sluníčko bude pracovat za vás a vytvoří vám takhle krásnou vánoční dekoraci.

Pokračování str. 2

A takhle vznikaly stromečky a příběhy v jednotlivých třídách

O smajlíkovém stromečku

Ahoj, jmenuji se Anička a stalo se mi něco, co by mi nikdo nikdy nevěřil. Bylo to v noci před Štědrým dnem, když mě probudilo žluté světlo a hluk. Vyšla jsem z pokoje na terasu a tam jsem to uviděla. Stálo tam podivné stvoření a mělo velkou žlutou hlavu se zvláštním obličejem, a co mě zarazilo, smajlíkovou kombinézu. Ukazovalo na mě, ať jdu za ním. A najednou jsem se ocitla na zajímavém místě. Všude kolem mě byli samí smajlíci. Srdíčkový smajlík, pirátský smajlík, dárečkový smajlík, usměvavý smajlík, dabující smajlík, hodinkový i notový smajlík. Prostě byla jsem na Smajlíkové planetě. Všechno tam bylo smajlíkové. Domy, auta, smajlíková škola a v ní samé vysmajlíkované děti. A protože se blížily Vánoce, i na Smajlíkové planetě bylo plno smajlíkových ozdob a dárků i cukroví. Tak jsem poznala Vánoce na Smajlíkové planetě. Všichni se tam usmívají, nemají starosti, nikam nespěchají, setkávají se a jsou vysmátí. Protože to jsou pohodáři, dali mi na památku smajlíkový vánoční stromek a taky poselství. Buďte na Vánoce stejní pohodáři, jako jsme my na Smajlíkové planetě.

6. A

Nechtěný stromek

Vánoční stromek je nezbytná část Vánoc. Bez něj si Vánoce nedokážeme představit. Někteří si ho kupují nebo si pro něj chodí do lesa.

Za nedalekou vesničkou se rozprostíral nádherný les. Rostlo zde mnoho smrků, borovic a jedlí. Lidé z vesničky si sem každoročně chodili pro vánoční stromečky. Byl tu jeden stromeček, který nikdo nechtěl. Každý rok se těšil, až si ho někdo odveze. I když věděl, že až si ho někdo vezme, jeho život skončí. Chtěl učinit jednu rodinu šťastnou.

Jednoho dne, když nebyli v lese lidi, si stromky mezi sebou povídaly a dohadovaly se, který z nich si vyberou jako první. Urostlá jedle se naparovala: „Já jsem nejkrásnější, mě si vyberou určitě.“ Borovice se přidala: „Já jsem krásnější, mě si vezmou taky.“ Náš nešťastný stromeček se krčil stranou a byl stále smutnější. Přišli první lidé. Rozebrali si jedle a borovice. Smrček už začal nakrabovat, když přišla malá holčička. „Mami, ten je krásný,“ běžela hned k našemu smutnému stromečku. „Ten si vezmeme.“ Stromek se zaradoval a těšil se na to, co se bude dít.

Doma ho postavili do stojánku, přenesli do pokoje, kde vonělo cukroví, smažené řízky, voňavé svíčky a purpura. Až se mu z těch vůní roztočilo jehličí. Ozdobili ho krásnými ozdobami, čokoládovými figurkami, na špičku přidělali hvězdu a rozsvítili svíčky.

Večer se pod ním objevily dárky, na větvičkách se rozprskaly prskavky, zazvonil zvonek a přišly děti. To bylo radosti. Náš stromeček se málem rozplakal štěstím.

Ani se nevyplnily předpovědi stromků v lese, že ho hned po Vánocích hodí do kontejneru. – Radost dělal celé rodině až do jarních prázdnin.

6. B

Pokračování na str. 4

Pokračování str. 3

Vánoční kouzlo

Jako každé Vánoce si rodina Novákových kupuje stromeček, který jejich domek bude zdobit po dobu Vánoc. Vždy se snaží vybrat nějaký jedinečný, a to není úplně lehké najít originální, když jsou jich tam desítky. No, vraťme se zpátky k příběhu.
Rodina si vybrala stromeček, který na ně čekal hned u vstupní branky. Členy rodiny moc nezaujal, jenom malému Honzíkovi se zalíbil.
Stromek nebyl ani vysoký, košatý a ani hustý, ale přesto si ho zamiloval. Honza měl špatné tušení, které se nakonec splnilo. Večer 5.12. jim zazvonil telefon, ten zvedla maminka. Volala jim policie, že tatínek havaroval. Dozvěděli se, že táta asi ochrnul, a proto se neozval týden (byl na pracovní cestě). Pro mamku bylo velmi těžké vysvětlit, že měl otec nehodu. Tatínka mohli navštívit až za týden. Bylo těžké ho tam vidět , jak tam jen ležel.
Jediné, co si mamka a Honza přáli, bylo to, aby alespoň s nimi mohl být na Štědrý den. Dny se změnily v týden. A doktor dovolil to, že s nimi může strávit Štědrý den.
Už se v kalendáři psalo 24.12., to znamenalo jediné: odvézt tátu domů. Doma byl táta celý den zavřený v ložnici. Jediné, co mu udělalo radost, bylo přání od Honzíka.
Už byl štědrý večer, stromek zářil, jak nejvíce mohl. Vypadalo to až nemožně. Když rodina večeřela, najednou se setmělo (asi vypadl proud). Jelikož to táta nemohl spravit, museli zavolat elektrikáře.
Najednou se ozval taťkův smích, už jsme tušili, co to znamená… Táta zahýbal prsty, to znamená, že má vysokou pravděpodobnost, že může chodit.
Honza věří, že za to může stromeček „JE KOUZELNÝ“, a proto věřte ve „vánoční kouzlo“.

7.A

Šťastný domov

Uprostřed listnatého lesa je území ohraničené plotem. Za plotem se nachází školka, ale není obyčejná. Je to lesní školka plná jedliček, kde žiju já se svými kamarády. Tento rok by mě a mé kamarády měli přesadit dřevorubci do květináčů a pak si nás lidé koupí do svých domovů, aspoň podle vyprávění veverky, která si před nedávnem na mé větvičce louskala oříšek. Jenže já mám strach. Bojím se, že si mě nikdo nevezme, a já nevím, kde pak skončím. Jsem jiný než ostatní, co tady rostou. Většina z nich jsou vysoké nebo aspoň průměrné výšky, ale já se podobám zakrslému králíčkovi. Malý a nenápadný, snadno přehlédnutelný. Mé větve nejsou zdaleka tak zelené, jako je mají ostatní. Jsem prostě jednoduše pro všechny neviditelný.
Nadešel den přesazování. Zaburácela přijíždějící auta a hned ztichla. Ze dveří vylezlo mnoho silných mužů, kteří začali každičkou jedli přesazovat do velkých květináčů a nakládat na auta. Všechny už byly naložené, a já tam zase zůstal sám. „Tenhle malý taky?“ zazněl hluboký hlas jednoho z mužů. Druhý naproti němu kývl na souhlas a ten první zaryl rýč hluboko pod moje kořeny. Držel jsem se, co nejdéle to šlo, ale stejně mě po nějaké době dostali do květináče a zalili vodou. Bylo tam málo místa a všechno mě ze stran mačkalo. Naložili mě za ostatními a já jen koukal na vzdalující se domov. Po nějaké době jsme dorazili na místo. Znovu nás sundaly silné ruce dřevorubců z aut a nechaly napospas nedočkavým lidem. Z jedné strany se ozývalo: „Mně se líbí tenhle, tati,“ a z druhé zase cena tohohle nebo tamtoho stromku. Prostor mezi námi se začal vyprazdňovat, ale o mě ještě nikdo nezavadil. Všichni kolem mě procházeli a ani zrak chvíli nenechali na jednom místě. Během chvíle už jsem zůstal jen já. Osamocený a nechtěný. Jenže jako by z nebe padala hvězda a já si něco přál, moje přání bylo vyslyšeno. Za starým prodavačem přiběhl udýchaný muž s holčičkou v náručí.

Pokračování na str. 5

Pokračování str. 4

„Dobrý večer, neměl byste ještě nějaký vánoční stromeček?“ otázal se a prodavač na mě ukázal. Malá holčička vyskočila tatínkovi z náruče a běžela za mnou. „Prosím, tati, ten si vezmeme, je moc krásný,“ zavýskla nadšeně a začala hladit mé tupé a krátké jehlice. Muž podal staříkovi potřebné bankovky pro mou koupi a už si mě nakládal do auta.

Po dovezení do nového domu a postavení do obýváku šel tatínek pro ozdoby. Podle veverky jsou to ozdobné třásně a řetězy. A taky světýlka blikající na mých větvích. Když přede mnou stály krabice, celá rodina mě začala zdobit. Ale nebylo to tak, jak to říkala veverka. Neměl jsem žádné třásně ani řetězy, ale větve mi zdobily voňavé perníčky. Ani blikající světýlka jsem neměl. Na koncích větví byly přidělané svíčky, které pomalu a opatrně tatínek zapaloval. Když jsem byl dozdobený, ozval se pisklavý hlásek malé holčičky: „Jsi ten nejkrásnější stromeček na světě.“ „A nezapomeň, že i nejvoňavější,“ dodala maminka. „Nebojte se, rodinko, v jednoduchosti se skrývá krása,“ řekl naposledy tatínek, než zavřel dveře a celá rodina usedla k štědrovečerní večeři.

Veronika Jirásková, 7. B

O nešťastném stromečku

Na okraji Davidova lesa stál jeden opuštěný, nešťastný strom. Byl osamělý proto, protože všechny ostatní stromy uřezali na Vánoce. A on byl podle všech ten nejošklivější v celém lese. Byl nejmenší, měl málo větví a křivou špičku. Všechny jeho kamarády odvezli do vesnice, kde si je všichni mohli prohlížet a pak si nějaký koupit a ozdobit.

Pan Jindřich žil na kraji vesnice ve staré chaloupce. Žil sám a neměl dost peněz na koupení stromečku. Jediný společník, kterého měl, byl jeho pes Snížek. Snížek se jmenoval proto, protože při jedné ze zimních procházek v lese, slyšel pan Jindřich silný štěkot, vytí a kňučení. Šel za tím zvukem a nalezl osamělého psa zahrabaného ve sněhu.

Den před Štědrým dnem šel pan Jindřich se Snížkem opět na jednu ze zimních procházek do lesa. Najednou se Snížek rozeběhl pryč a pan Jindřich za ním. Ale se svou bolavou nohou nemohl Snížka dohnat, a tak už se bál, že ho nikdy neuvidí. Najednou uviděl malý strom s málo větvemi, pod kterým ležel Snížek. S úsměvem na tváři došel ke stromečku a povídá: „Ty jsi tady taky sám? Tak my tě ozdobíme, že jo Snížku?“ Snížek jako kdyby ho doopravdy slyšel, začal na pana Jindřicha radostně štěkat a skákat. Pak se jen rozloučili se stromečkem a šli domů. Na Štědrý den byl díky panu Jindřichovi a Snížkovi stromeček krásně ozdobený. Byla na něm zavěšená jablka, oříšky a mrkve. Tato vůně přilákala všechna zvířata z okolí a stromeček po dlouhé době nebyl sám.

8. B

Vánoční příběh

Jako každý rok se 24.12. slaví Vánoce, a tak i já a moje rodina. Povím vám příběh o tom, jak nám začal hořet vánoční stromeček.

Začali jsme ho s bráchou zdobit, a když už byl ozdobený, tak jsme si pořád říkali, že mu něco chybí. Chvíli jsme nad tím přemýšleli a pak přišla mamka s geniálním nápadem. Dáme na stromeček prskavky a na Štědrý den je zapálíme. Všichni jsme si říkali, že je to opravdu skvělý nápad, ale ve finále to byl ten nejhorší nápad. No a když už přišel Štědrý den, tak jsme byli všichni natěšení na dárky a prskavky a hned po večeři jsme běželi ke stromečku zapálit prskavky. Po chvíli koukání na krásný zářící stromek jsme si všimli, že z jedné strany hoří. Mamka rychle běžela do kuchyně pro vodu a vše jsme zachránili včas. Nakonec jsme rozbalili dárky a dodnes je to náš nejvtipnější zážitek.

8. A

Pokračování na str. 11

Rozhovor s paní Blankou Káninskou, organizátorkou dětských táborů s koni

Tentokrát jsme o rozhovor požádali matku Petra Káninského, žáka 8. C, která organizuje akce s koňmi, jejichž špičkou jsou každoroční letní dětské tábory. Děti sem přijíždějí na jeden nebo více týdnů a tráví čas u koní a v přírodě. Jak se dočtete, práce je to velmi zajímavá.

1. Co vás přivedlo k provozování táborů?
Provozování letních dětských táborů byla vlastně velká náhoda...ačkoliv podle mého názoru náhody neexistují:-) Mé tři děti mi neustále vodily ke koníkům své kamarády a kamarádky. Mí tehdejší sousedé se standardně pokoušeli odložit své potomky u tety Bláni, která je zabaví u koní, pohlídá a zase v pořádku vrátí. Původně to byla jen legrace a nová zkušenost pro děti i pro mě, protože jsme nocovali přímo ve stájích u koní na balících sena. V momentě, kdy už nás bylo ve stájích tolik, že už bychom museli vystěhovat i koně, tak jsem začala přemýšlet, kam nás všechny uložit do tepla a do sucha. A jak jsem tak postávala nad hromadou vyvezeného koňského hnoje a koukala do dáli se šálkem ranní kávy v ruce, všimla jsem si opuštěného objektu nedaleko přes pole. Byla to bývalá mateřská školka v Jizbicích. Víc jak dvacet let uzavřená. Rozhodla jsem se konat a pak už to bylo velmi rychlé. Vedení obce Jizbice mi vyšlo vstříc a budovu mi pronajali, já ji za pomoci přátel zrekonstruovala a sídlo jezdeckého spolku a místo pobytu pro děti bylo na světě...

2. Konáte i nějaké jiné akce kromě dětských letních táborů?
Samozřejmě že po téměř deseti letech práce s dětmi a koníky už jsme se dostali i k provozování jiných akcí, než je jen letní tábor. Pořádáme pravidelně víkendy pro děti, které si chtějí užít přírodu a koně, vyrážíme na dětské oslavy, svatby i politické akce, zkrátka všude tam, kde můžeme udělat dětem radost a povozit je na konících. Ve zbytku času se věnujeme vozatajským závodům a snažíme se ukázat, že naše koně zvládnou i sportovní činnost, nejen tu rekreační. A myslím, že se nám to i daří, pravidelně obsazujeme první příčky závodů.:-)

3. Co taková práce obnáší a co vyloženě vyžaduje?
Práce u koní, ale i u jakýchkoliv zvířat je každopádně každodenní činnost. Koníkům se bohužel velmi špatně vysvětluje, že máte horečku a bolí vás v krku nebo si chcete zkrátka jen po celém pracovním týdnu přispat. Ať se děje, co se děje, každé ráno a večer

Foto: rodinný archiv

musím jít a o svá zvířata se postarat. A nejen to, i koně bývají nemocní, rodí hříbátka, potřebují výcvik nebo i opravit okno v boxu, aby nestáli v průvanu. To všechno je každodenní rutina a poměrně těžká práce a troufám si říci, že ten, kdo nemá zvířata opravdu hodně hluboko uložená ve svém srdíčku, tak neobstojí. Je hodně zajímavých sportů, ale motorku uložíte na zimu do garáže, loď ukotvíte v doku, letadlo v hangáru, ale koně nikde nezaparkujete, aby tam na vás počkal do jara:-). Je to dril a hodně často je to i o těžkém či dokonce smrtelném zranění. Tuto práci nelze podceňovat psychicky ani fyzicky, sebemenší podcenění situace vás může stát život. Ale když toto všechno zvládnete, dočkáte se nepopsatelně krásného pocitu souznění s přírodou a překrásnými živými tvory, jako jsou koně. Krásnější pocit byste jen těžko hledali, pominu-li narození a život mých dětí.

4. Jakou práci zahrnuje péče o zvířata, především o koně?
Jak jsem již zmínila, práce u koní je každodenní. Ráno začínáme krmením a většinou je to o tom, že se koně přemísťují ze svých stájí ven do výběhů nebo na pastvinu. Pak následuje čištění použitých boxů a jejich příprava

Pokračování na str. 7

Pokračování str. 6

na opětovné večerní použití. Během dne koně buď trénují, nebo vozí návštěvníky a večer se opět vrací do stájí a užívají si večerního krmení. Krom tohoto je nutné se věnovat technice, která pomáhá práci u koní - traktor, přepravník, apod. Samozřejmostí je technická údržba stájí, která je třeba teď v těchto silných mrazech poměrně náročná - z kohoutku, kde za normálních okolností teče voda, trčí jen rampouch a dlužno podotknouti, že kůň běžné velikosti vypije i v této roční době 20 litrů denně. A pokud máte ve stájích 40 koní, tak si jistě spočítáte, kolik kbelíků vody musíme nanosit, abychom je všechny napojili:-)

Foto 2x: rodinný archiv

5. A jaké máte plány do budoucna?

Jaké jsou mé budoucí plány??? Můj mozek mi snáší neustálou sprchu dalších a dalších plánů a inovací natolik, že se obávám, že mi na ně ani zbytek mého života nestačí:-) Každopádně ve zkratce řečeno....každý rok mám velikou radost, když se vrací ti, kteří již u nás pobývali. Značí to, že svou práci dělám dobře a dětem se tu líbí. Stejně tak mám obrovskou radost, když přichází noví a noví zájemci, kteří se o nás dozvěděli a dostalo se jim o nás dobré hodnocení. A to je celý můj plán - pracovat tak, aby od nás všichni odcházeli spokojení, rádi se vraceli a přivedli s sebou i nově příchozí:-)

Rozhovor připravili: Jan Skořepa a Petr Káninský, 8. C

Okénko ředitele

Zhruba v polovině ledna jsem měl kontrolní den v našich mateřských školách. Bylo dopoledne, teplota pod nulou a školkovské zahrady byly plné dětí, které si na bobech, pekáčích a lopatách užívaly zimu. Napadlo mě, že vzhledem k faktu, že v posledních letech polabské zimy sněhem neoplývaly, pro spoustu školkovských dětí je to možná první bližší kontakt se sněhem. Ne každý má možnost vyjet na hory. V Poděbradech se nám golfové hřiště změnilo v ráj běžkařů a zamrzlé rameno Labe využívají bruslaři. Prostě leden jako z obrázků Josefa Lady. Vždyť i to české hezké pojmenování měsíce – leden - nám ukazuje, jak to ti naši předkové pojmenovali správně. Žádné január, january atd., prostě leden, kloužeme se po ledu.

Blíží se jarní prázdniny, chtěl bych popřát všem čtenářům Rafletu, aby i vzhledem k brzkému termínu prázdnin, si je krásně užili i se zimním kouzlem, kterým nás obdaroval letošní leden.

Vesnická zabíjačka

Na vesnicích patřívaly ke správné zimě také zabíjačky. Jednu takovou nám vtipně nakreslil Robin Samek, 7. B.

Vánoční párty

Ve čtvrtek 22. prosince 2016 se ve třídě 5. B uskutečnila vánoční párty. Žáci z naší třídy si připravili zábavný program, ve kterém nechybělo Hádankohraní, Soudkyně Barbara, Šílený profesor, Král Chiochips. Konečně přišla na řadu soutěž Tvoje tvář má známý hlas. V ní vystoupil Honza Zelenka jako Amanda Seyfrid. Když skončily tyto programy, předali jsme si navzájem dárečky a povídali si o tom, co budeme dělat o vánočních prázdninách a co si přejeme od Ježíška. K tomu jsme mlsali sladké cukroví. Na této párty jsme se měli dobře a moc jsme si to užili.

Silva Bělinová, Markéta Sojková, 5. B

Zimní den 5. B

Projektový den jsme si rozdělili na dvě části. V jedné jsme četli, počítali, vyráběli, stříhali, lepili, zdobili a povídali si o Vánocích. V té druhé jsme se dobře bavili, smáli, recitovali, tančili, předváděli, poslouchali, hádali, soutěžili, ochutnávali cukroví, rozbalovali dárečky a těšili se na Vánoce, které byly již za dva dny. Po celý den nás provázela dobrá nálada, vánoční atmosféra a pocit, že je nám spolu dobře. *Bára Havelková, 5. B*

5. B ve vesmíru

Ve čtvrtek 19. 1. 2017 se naše třída 5. B vypravila na exkurzi. Jeli jsme rychlíkem do Hradce Králové. Od nádraží jsme šli kolem kruhového objezdu, který navrhl architekt Kotas, pak Gočárovou třídou k náměstí, kde jsme navštívili divadlo Drak. Zhlédli jsme představení O bílé lani, ve kterém se zpívalo, stepovalo a k tomu hrálo 11 hudebníků. Moc se nám to líbilo. Pak jsme jeli trolejbusem do planetária, které bylo od výstupní zastávky dosti vzdálené. V hale planetária jsme se nasvačili, pak jsme si vyzkoušeli seismické křeslo a dozvěděli jsme se mnoho nových informací o Zemi, o sluneční soustavě a o vzdálených planetách ve vesmíru. S astrologem jsme ve hvězdárně velikým dalekohledem pozorovali Slunce a skvrny na něm. Obdivovali jsme otvírací střechu hvězdárny. Dozvěděli jsme se, jak a odkud se ve světě pozorují hvězdy a vzdálená souhvězdí. Povídali jsme si o pohybech Země, o střídání ročních období, o zatmění Slunce i Měsíce, o střídání dne a noci. V astronomickém sále nového digitálního planetária jsme se učili, jak na noční obloze poznat nejznámější souhvězdí. Viděli jsme záběry z astronomické družice, která hledala ve vzdáleném vesmíru život. Sledovali jsme mléčnou dráhu a různé galaxie. Po skončení celého programu jsme se vydali na zpáteční cestu – nejprve zasněženými ulicemi města, pak trolejbusem a rychlíkem do Nymburka. Domů jsme dorazili až pozdě odpoledne. Byl to moc pěkný den, který se nám všem líbil. *Jan Zelenka, 5. B*

Foto 4x: PaedDr. Eva Říhová

Exkurze do svíčkárny

Ve středu 21. 12. 2016 navštívili žáci 1. C a 1. D svíčkárnu v Šestajovicích. Byl pro ně připraven bohatý program zasvěcující do výroby svíček. Byli jsme rozděleni do dvou skupinek. Každá skupinka plnila zadané úkoly a poslechla si výklad průvodců. Měli jsme možnost vyzkoušet si zdobení svíček různými barvami vosku, přípravu koupelové soli, výrobu mýdla. Přitom jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí - z čeho se vosk získává, jaké jsou možnosti zdobení svíček apod. Další část exkurze byla věnována malému místnímu chovu zvířat, kde jsme obdivovali nejeden zajímavý druh a dozvěděli jsme se základní informace o potřebách a práci kolem zvířat. A které zvíře se nám líbilo nejvíce? Všechna zvířata byla krásná! Celá exkurze byla zakončena možností zakoupení si památečních předmětů. Z exkurze jsme se vrátili unavení, ale plní nových zážitků, dojmů i vědomostí.

Z vyprávění žáků zpracovaly: Mgr. E. Brázdová a Mgr. L. Koucká + foto

Zimní projektový den ve 3. A

Ve středu 21. prosince se konal u nás i v jiných třídách prvního stupně zimní projektový den. Předposlední den před prázdninami jsme učení nechali doma a užívali si společné chvíle. Ráno jsme soutěžili ve skupinách, tahali jsme z klobouku zajímavé úkoly a dobře jsme se u toho bavili. Výsledky byly vyrovnané, a tak jsme si zasloužili všichni odměnu. Také jsme šli na vycházku podívat se na nymburský vánoční stromeček. Cestou jsme plnili různé úkoly, opakovali si značky, zpívali a povídali si. Venku byl čas i na hry, museli jsme se přece jen trochu zahřát. Ve třídě jsme pak vyráběli papírové hvězdy, sněžítka, kreslili jsme, zpívali koledy a užívali si, že se nemusíme učit. Těšíme se na další projektový den.

Článek a foto: Mgr. Tereza Podnecká

Předškoláci z Adélky v 1. D

Úterý 10. ledna 2017 nebyl pro třídu 1. D obyčejný školní den. Byl to den něčím zvláštní. Na prvňáčky se přišli podívat jejich kamarádi ze školky Adélka. Od rána byli všichni jako na trní. Kdo asi přijde? Jaká paní učitelka je doprovodí? Kolik předškoláčků dorazí? Po velké přestávce se konečně celá třída dočkala. Předškoláci přišli v doprovodu paní učitelky Haničky. A protože jsme před vyučovací hodinou pro návštěvu přichystali i lavice navíc, všichni jsme se pohodlně vešli. Nejprve jsme se s příchozími uvítali a představili se. Ukázali jsme jim náš slabikář, ze kterého jsme jim také kousek přečetli. Předtím jsme předvedli, jak umíme složit z jednotlivých slabik slovíčka. Společně jsme na složená slova vymýšleli větičky. Ukázali jsme, že umíme pracovat i ve skupince. Trochu jsme si započítali, abychom se pochlubili, jak zvládáme matematiku. Čas utekl jako voda, a než jsme se nadáli, museli jsme se rozloučit. Návštěva se nám moc líbila a doufáme, že našim kamarádům ze školky také. *Z vyprávění a zážitků žáků 1. D zpracovala Mgr. E. Brázdová*

Zimní trojboj

V průběhu ledna podle počasí probíhal ve školní družině sportovní trojboj v následujících disciplínách: běh ve sněhu, stavění sněhuláka a hod sněhovou kuličkou na cíl. Společné akce se zúčastnily děti ze všech oddělení ŠD. Výkony žáků byly vyhodnoceny a děti obdržely odměnu.

Vycházky za zvířátky

Dvě po sobě jdoucí úterý jsme věnovali vycházkám spojeným s krmením vodních ptáků a zvířat. Počasí nám přálo, a proto se některá oddělení družiny vydala k Labi a jiná k říčce Lidušce. Po cestě jsme naráželi na různé stopy zvířat a snažili se rozpoznat, kterému zvířátku asi patří, řešili jsme dopravní situace, připomněli si bezpečné přecházení silnice a zopakovali dopravní značky. U vody jsme viděli a nakrmili nejen divoké kachny, kačery a labutě, ale i rozsáhlou rodinku nutrií, které si nejvíce pochutnaly na jablíčkách, mrkvích, ale i salátku. Vycházka se nám všem moc líbila a brzy si ji určitě zopakujeme.

Zpívání na schodech

Společná akce ŠD ze dne 15. 12., kdy v odpoledních hodinách proběhlo zpívání vánočních písní na schodech družiny. Nesem vám noviny, Jak jsi krásné neviňátko, Pásli ovce Valaši a další písně za doprovodu flétny se rozléhaly chodbou družiny. Vánoční koledy spolu s vánoční výzdobou připravily děti na očekávaný Štědrý den.

Podklady dodala Jitka Martincová, vychovatelka ŠD

Sedmáci na lyžích

Ve dnech od 9. 1 do 13. 1. 2017 se někteří žáci 7. tříd zúčastnili lyžařského výcvikového kurzu v Rokytnici nad Jizerou. Všude byly velké hromady sněhu. Hned první den po obědě se vyrazilo na svah, kde si nás paní učitelky rozřadily do tří skupin – Amatéři, Doubleři a Ďáblíci.

V úterý jsme hned ráno po snídani a i po obědě šli na sjezdovku, kde jsme si připomínali základní techniky lyžování. Večerní program nám zajistilo video *Historie lyžování* a zábavné společenské hry.

Středeční den byl pro nás odpočinkový. Po snídani jsme se autobusem dostali do Harrachovských skláren, kde jsme se podívali, jak se vyrábí sklo. Navštívili jsme také muzeum skla. Odpoledne bylo zaměřeno na běžky. Vyrazili jsme na nedaleký kopec, který jsme vyběhli nahoru a poté sjeli dolů. Byla to sranda. Večer jsme se koukali na video *Bezpečí na horách.*

Ve čtvrtek nám začalo hustě sněžit, ale i tak jsme vyrazili na svah. Odpoledne nás čekal závod ve slalomu. Vítězové v každé kategorii byli odměněni diplomem a nějakou sladkostí. Večer jsme měli volnější program podle svých představ.

Poslední den jsme si zabalili kufry a až do oběda odpočívali. Po obědě nás čekala cesta domů.

Všem se týden na horách líbil stejně jako paním učitelkám Anetě Brynychové, Romaně Jakešové a Vandě Špicarové. Velké díky patří také paním kuchařkám, které nám tam po celý týden výborně vařily.

Veronika Jirásková, 7. B

Foto: Mgr. Romana Jakešová

Dokončení str. 5

Vánoce v sirotčinci

Kdysi dávno, v dobách, kdy k sobě lidé měli blíž a měli i blíž k přírodě, žila v jednom dětském domově jedna holčička. Nebyla moc společenská, rozhodně míň než ostatní děti v domově. V létě sedávala pod lípou, která vyrostla na dvoře onoho domu, a poslouchala včely létající v koruně stromu. V zimě pak jen sedávala u okna a koukala na padající sněhové vločky. V tomto sirotčinci byla spousta pravidel a spousta podivných tradic a netradic. Jedna z nich byla zvláštnější než ostatní… Děti nesměly slavit Vánoce.

Ostatním dětem to bylo poměrně jedno, zvykly si a neřešily to. Ovšem ne Stázička (ona osamělá holčička). Řekla si, že to tak nenechá a že si Vánoce děti uspořádají na vlastní pěst. Sice nevěděla jak, ale měla kuráž a odhodlání. První, co potřebovala, bylo přesvědčit ostatní děti. První, za kým šla, byl světlovlasý chlapec jménem Gerwant. Měl velice zvláštní oči, trochu jako had, ale byl ochotný. Byl v sirotčinci nový, rodičům ho vzali teprve před pár týdny. Pamatoval si kouzlo Vánoc. Řekl jí: „Víš, Stážičko, přesvědčit ostatní děti bude jednoduché. Těžší bude sehnat dárky a stromek.“ Najednou se jídelnou linula vůně z mandarinek. Stázička hned věděla, čím ozdobí stromek. Otázkou zůstaly dárky. „Co jim tak dát?“, lámala si Stázička hlavu. A tak jako ji napadlo, co dát na stromek, tak ji napadlo, čím obdaruje své kamarády. Opět v jídelně.

Dnes měly děti k jídlu těstoviny a ona se vkradla do kuchyně a vzala si balíček těstovin. Ty nabarvila osobními temperami a navlíkla je na ukradenou šňůru z prádelny. Dárky už měla hotové, teď jen připravit ozdoby a celkově celý strom. Připravila si kůru od mandarinek a pomerančů, roztrhané staré punčošky a koule z papíru a lepící pásky.

Spolu s Gerwantem a ostatními dětmi se v noci vykradli z domu (bylo to jednoduché, neb vychovatelky již nějakou chvíli popíjely a slavily Vánoce), přelezli zídku a vydali se do nedalekého lesa, který zčásti obklopoval sirotčinec. Na jeden z mladších stromků pak pověsili své improvizované a skromné ozdoby. Stázička dala všem své dárky, objali se, poděkovali si a byli šťastní. Nakonec se chytli všichni za ruce kolem stromku a zpívali vánoční koledy.

Nic z toho by se nestalo nebýt Stážičky a Gerwanta a jejich kuráže a nadšení pro svátky… Od té doby utekla již spousta let. Lidé si dnes již berou tolik stromů do svých domovů, dávají na ně plastové a třpytivé ozdoby a celkově kvůli reklamám již Vánoce nemají své kouzlo a ztrácí ten pravý význam. Ovšem Stázička, i když je už dospělá, nikdy na ten den nezapomene a každoročně se setkává na Štědrý den se svými kamarády Gerwantem, Levadem, Melešem a dalšími. A stále jsou skromní a šťastní.

8. C

Smutný příběh s dobrým koncem

V rodině Juráčkových v Kamenném Zboží bylo zvykem vysazovat na zahradě jehličnaté stromy, aby měli vždy na Vánoce svůj vlastní. Stromek na letošní Vánoce rostl jako z vody, ale bohužel úplně nakřivo. Když to viděli rodiče, rozhodli se na poslední chvíli zajet pro nový a z Mountfieldu přivezli krásně vzrostlou jedličku.

Přiblížil se Štědrý den a náš stromeček na zahradě se stále více a více těšil, až si pro něj pan Juráček přijde a nazdobí ho v obývacím pokoji. Nejvíce se ale těšil na rozzářená očička malého Jurase, až ho poprvé spatří rozsvícený a s dárečky pod ním.

Byly už čtyři hodiny odpoledne 24. prosince a stále se nic nedělo. V okolních domech, kterými byla zahrada obklopena, se postupně rozsvěcoval jeden strom za druhým. Náš stromeček tomu nerozuměl a nakukoval ze zahrady do obývacího pokoje své rodiny. Vtom se stalo něco hrozného. Viděl, jak i u nich doma se rozzářil veliký nádherný strom a celá rodina začala rozbalovat dárečky. „Co jsem jim udělal, že mě nechtěli?“ naříkal nešťastně. Když už propadal úplnému zoufalství, začaly se dít divné věci. Přišel táta

Pokračování na str. 12

Pokračování str. 11

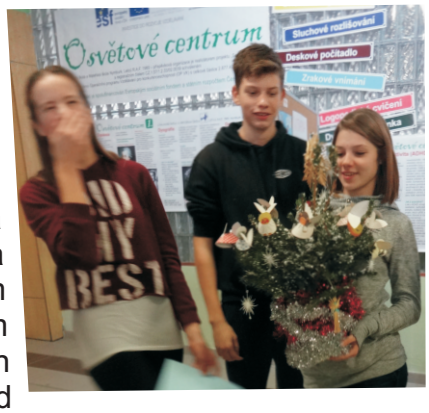

Juráček, ale místo pilky nesl barevná světýlka, která na něj venku navěsil. Vzápětí přiběhla maminka Juráčková s malým štěkajícím uzlíčkem a ten položila přímo pod něj. „Co se asi bude dít?“ ptal se nešťastník.
A vtom najednou nastal chaos. Venku cinkal zvoneček. „Děti, honem! Poběžte sem!“ volal táta. „Ježíšek přišel ještě jednou na zahradu!“ volala máma. Malý Juras přiběhl a div mu nevylezly oči z důlků, když pod stromečkem našel vymodlené štěňátko. S pejskem v náručí skákal nadšeně kolem stromečku a střídavě hladil pejska i stromeček, kterému už vůbec nevadilo, že strávil štědrý večer takto netradičně. Byl blahem bez sebe, že přispěl k radosti malého Tomáška. Nadšením se jen tetelil až do pozdních nočních hodin. 9. A

Foto z projektového dne: Jan Kohout 9. B

Vojta Hlavatý, 1. A

A začalo sněžit. Sněžilo a sněžilo, ale co se to tu objevilo? Taková malinká divná vločka padá dolů. A spadla mi zrovna na nos. Šilhám na ni a říkám si, jak těm vločkám asi tak může být. Tak lehounká a v zimě v podobě vločky padat lehce jako pírko a v létě nebo na podzim zase v podobě těžkopádné kapky vody, která se pak vypaří. Vtom roztála a z nosu mi kápla rovnou na bundu. Z té jsem ji utřela, ale pak to už bylo stejně úplně jedno. Jedno, protože začalo hodně foukat a byla jsem tak mokrá, že jsem běžela domů. *Bára Válková, 5. A*

Pokračování na str. 13

Zima očima žáků 5. A a 1. A

Letošní zima připomíná aspoň trochu zimu, kterou si pamatuji z dob svého dětství. Teploměry ukazují stupně někdy až dost pod nulu, všechno přikryla bílá sněhová peřina, prostě zima, jak má být. Škoda, že nezačala už před Vánocemi. Určitě by jejich atmosféru umocnila.
Naši nejmenší čtenáři nám dodali pěkné zimní obrázky a páťáci zase vymysleli moc hezké příběhy o sněhových vločkách.

Mgr. Milena Zahrádková

Zuzana Zbejvalová, 1. A

Příběhy sněhových vloček

Kdysi dávno žila byla jedna malá sněhová vločka. Měla bílou dlouhou košilku a celá se třpytila jako diamanty. Oproti jiným vločkám byla malá, malinkatá a ony se jí za to smály. Ráda se jen tak toulala po nebi a pozorovala, jak stromy přicházejí o listy. Nastala zima. Vločky létaly napříč celou oblohou a hlavou jim běželo, kam asi dopadnou. Najednou jí někdo poklepal na rameno. Vločka se lekla. Byl to malý smrček. A ptal se jí: „Proč jsi tak smutná?“ Vločka řekla, že jí nikdo nemá rád. A tak se smrček s vločkou stali kamarádi, dokud vločka neroztála. *Honza Kovacs, 5. A*

Markéta Očenášková, 1. A

Pokračování str. 12

Na vánoční den většinou sněží. Vločky jsou připravené na svou cestu. Padají z nebe na zem strašně rychle a rozsypou se na chodníku. Proto se vločka Stříbřenka rozhodla, že si vyrobí paraplíčko, aby padala lehce a ladně. Děti, které šly zrovna po chodníku, obdivovaly tu krásnou vločku.

Od té doby všechny vločky před tím, než mají spadnout na zem, si vyrábějí paraplíčko, aby byl jejich let ladný. *Simča Michlová, 5. A*

Kája Tomešová, 1. A

Stalo se to jednoho zimního večera při velké sněhové bouři, když se k zemi hrnulo plno sněhových vloček. Mezi nimi byla vločka, která se jmenovala Mrazilka. Mrazilka dopadla přímo doprostřed chodníku. Ráno, když sněžení ustalo, vzal jsem hrablo a všechen sníh odklidil včetně naší vločky Mrazilky. Z hromady sněhu jsem postavil sněhuláka. Naše Mrazilka skončila přímo na vrcholu hlavy sněhuláka. Tam se třpytila celou zimu, až do prvních jarních paprsků, kdy se ze sněhuláka stala jedna velká louže. A sluníčko způsobilo, že se naše Mrazilka přeměnila ve vodní páru a skončila tam, kde to všechno začalo, vysoko nad mraky. *David Holan, 5. A*

Eliška Špitálská, 1. A

Tomáš Malenický, 1. A

Začalo sněžit. Hromada vloček padala k zemi. Jak víme, každá vločka vypadá jinak. Ale jednou za dlouhou dobu spadne z oblohy krásná a neobyčejná vločka. Tento rok však vločka nebyla nijak krásná. Ani žádný vzor neměla. I tak si myslela, že je královna. Už byla u země. Lehce dopadla na závěj. Prohlížela si okolí. Zdála se jí tma. Jako mávnutím kouzelného proutku vysvitlo slunce. Vločce se to líbilo. Slunce zářilo čím dál tím víc. Naše malá vločka začala roztávat. Musíme si znovu počkat, až se na obloze objeví krásná a neobyčejná sněhová vločka.

Eliška Schwarzová, 5. A

Bylo nebylo, v nebi existovalo jedno vločkové království. Žily tam malé sněhové víly a jejich práce byla vytvářet speciální sněhové vločky. Tyto vločky byly veliké jako sklíčko u brýlí a byly kouzelné. Každá vločka mohla člověku, na kterého usedla, splnit tři přání. A o tom je náš příběh.

Jednoho dne šla holčička Amálka domů ze školy. Ve škole byla nová a ještě stále se s nikým neseznámila. To odpoledne zrovna sněžilo a na Amálčino rameno usedla kouzelná vločka. Kolem Amálky pobíhalo pár dětí ze školy a ona si potichu povzdechla: „Taky bych si s nimi chtěla hrát.“ V ten moment vločka zamrkala a Amálce toto přání splnila. Děti přiběhly k dívence a všechny si s ní chtěly povídat. Ohlédla se na své rameno a spatřila sněhovou vločku. Němá vločka se pouze pousmála a skočila si k Amálce do kapsy.

Pár dětí včetně Amálky procházely kolem zamrzlého rybníka. Jeden klouček byl až moc rozdivočelý a bez rozmyšlení na led vběhl. Ten byl tak tenký, že pod ním začal praskat. Amálka

Pokračování na str. 14

Pokračování str. 13

Vykřikla: „Né, nesmí tam spadnout!“ Vločka začala konat svou práci a led zase ztuhnul. Všichni se začali radovat a Amálka si řekla sama pro sebe: „Kéž by se mi tato přání plnila stále.“ To znamená, že to bylo už její třetí přání. A kdo ví, možná jí neobyčejná sněhová vločka plní přání dodnes. *Vendula Fellerová, 5. A*

Kdysi dávno žila jedna malá sněhová vločka. Oproti jiným vločkám byla malá, malinkatá a ony se jí za to rády posmívaly. Ona za to nemohla, že byla taková, a tak bývala často sama. Ráda se jen tak toulala po nebi, hrála si s mráčky a dívala se dolů. Pozorovala, jak stromy přicházejí o své listí a jak lidé sklízejí poslední úrodu z polí a zahrádek. Přesně po sedmi nocích, na Vánoce, dopadla malá sněhová vločka na zem. Ležela na větvičce stromku a dívala se do nebe, odkud právě přilétla. Moc si přála vrátit se zpátky. Celá se třásla strachy a přemýšlela, co se stane, až noc vystřídá den. Najednou ji někdo zlehounka poklepal na rameno. Vločka se lekla. To jeden malý smrček si dovolil svým prstíkem z jehličí vyvést ji z myšlenek a hned se jí ptal: „Proč jsi tak smutná, malá vločko? Copak ty nejsi ráda, že jsi na zemi?“
„Já nevím,“ řekla vločka, „ale když jsem byla ještě v nebi, říkali mi, že na jaře roztaji, a to já nechci.“
Smrček se usmál, pak se dlouze zamyslel a po chvíli odpověděl: „Malá vločko, cožpak ty nevíš, co je dneska za noc?“
„Ne, nevím.“
„Dnes je kouzelná noc, dnes se všechna přání plní. Měla by sis něco přát, vločko.“
Malá vločka nakrčila nosík, zavřela oči a už byla připravená vyslovit své přání, ale vzpomněla si, jaké to bylo, když se dívala z mraků do oken. Uvědomila si, že její přání je sobecké a ona je přece vločka. Otevřela oči a vyslovila přání. A tu se stalo něco podivného. Místo toho, aby roztála, proměnila se ve zlatou blýskavou vločku. To smrček si to za ni přál. Znal její přání a věděl, proč si v tu kouzelnou noc svůj sen rozmyslela.

Nela Krejčíková, 5. A

Popletená láska

Byla kdysi vílí vesnice. Bylo tam hodně mocných a krásných víl, jenže žádná nebyla tak mocná a krásná jako víla Vločka. A byla zamilovaná do člověka. Jmenoval se Láďa. Ale královně víl se Láďa taky líbil, tak Vločku vyhodila z království. Jenže královna nechodila do školy, tak nevěděla, že je akorát přiblížila k sobě. A až jí to došlo, tak už se Vločce zrovna ve městě zalíbilo. Jenže Vločka byla zimní víla, tak se stala sportovkyní v zimních sportech. Uplynula léta a královna na Láďu zapomněla. Vločka a Láďa měli svatbu a děti a žili spolu šťastně až do smrti. *Adéla Bajerová, 3. B*

David Matúšek, 1. A

Sběr pomerančové kůry

Pomáháme

Na začátku ledna jste asi zahlédli 15 obřích papírových pytlů, které jedno odpoledne trůnily před recepcí. Že by je tam po Vánocích zapomněl Ježíšek? Nikoli, pytle rovnala a pečlivě zavazovala paní učitelka Červová. S dárkem to ale přeci jen nějak souviselo. Z papírových žoků se na dálku šířila vůně pomerančů. Aby ne, vždyť v sobě ukrývaly sušenou pomerančovou kůru, kterou žáci naší školy každoročně sbírají! Kůru vykupuje firma MATHEO s.r.o. z Českých Budějovic. Letos jsme utržili přes 2 000 Kč. Tuto částku jsme přidali k výtěžku z tržeb a dobročinné sbírky z vánočního jarmarku. Podpořili jsme tím indického vrstevníka při jeho studiích v Indii. Takže dárek to přece jen byl.

Výkup sušené kůry

Předáváme takto i pochvalu a dík za spolupráci od firmy Matheo. Ve velkých městech se kůra příliš nevykupuje, s jejím sušením a skladováním je přeci jen dost práce. Proto ve výkupu oceňují úsilí všech dětí a rodičů ze ZŠ a MŠ na menších městech, kteří tuto cennou druhotnou surovinu svým sběrem umožňují dále zpracovat. **Tipovací otázka**: Kolik kůry bylo v těch 15 napěchovaných

Pokračování na str. 16

Vánoční besídka 1. C

V úterý 13. prosince se konala vánoční besídka ve třídě 1. C. Děti si pro rodiče připravily své oblíbené básničky, písničky a zatančily jim taneček s „mrazíky“.
V druhé části besídky zahráli prvňáčci hudební Vánoční pohádku. Rodiče v ní uviděli Josefa, Marii, betlémskou hvězdu, anděla a spoustu zvířátek, která chtěla Marii pomáhat s hlídáním Ježíška. V pohádce zaznělo mnoho písniček. Děti nacvičování i hraní pohádky velice bavilo a s radostí přijaly pozvání z MŠ Adélka, aby pohádku zahrály a zazpívaly i předškoláčkům.
Na závěr besídky zavítal do 1. C i Ježíšek a potěšil děti dárky pod stromečkem.

Autor a foto: Mgr. Lenka Koucká

I v zimě může být v lese krásně

Zimní den v loučeňském lese si dne 21. prosince 2016 užila 4. B. Autobus nás dovezl do Studců, kde jsme se stavili pro psího kamaráda Doníka, který nás v lese doprovázel.
Do krmelců jsme nasypali dobroty zvířátkům – jablka, chleba, žaludy - a potom jsme v lese postavili pár domečků. Vyzkoušeli jsme si orientaci v krajině a ostrou chůzí pospíchali na oběd, který pro nás byl připravený v restauraci u Ottomanských.
Ještě jsme stihli utratit poslední peníze v místní Jednotě a autobusem jsme odjeli zpět domů. Malinko špinaví, ale spokojení.

Žáci 4. B

Obrázky:
Robin Samek, 7. B

Vánoční besídka 2. A

Besídka byla moc hezká. Tou besídkou jsme vám chtěli naznačit, jak vás máme rádi. Moc se mi líbila.

Olík Špicar, 2. A

Měli jsme besídku. A rodičům se moc líbila. Tančili jsme třeba Beruško, půjč mi jednu tečku. A paní učitelka nás pochválila. A měli jsme hezky vyzdobenou třídu.

Verča Doktorová, 2. A

Měli jsme besídku. Nejvíc se mi líbila abeceda. Mojí mamince se to líbilo. Měla z toho radost. Byl to pro ni krásný den. *Honzík Klicpera, 2. A*

Druháci už umí plavat

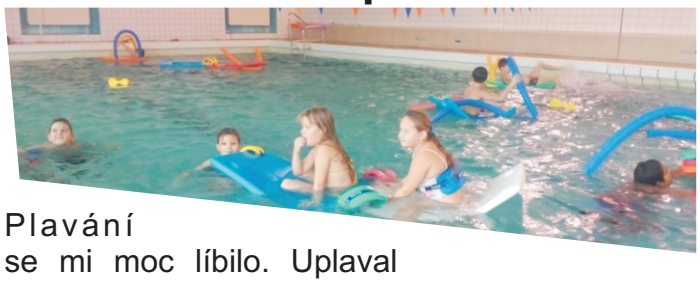

Plavání se mi moc líbilo. Uplaval jsem padesát metrů. Byl jsem docela dobrý. Dostal jsem mokré vysvědčení. *Oliver Špicar, 2. A*

Na plavání jsem byl ve skupině želv. Líbilo se mi skákat do vody. Uplaval jsem dvacet pět metrů. Na vysvědčení jsem dostal kapra. *Michal Jíra, 2. A*

Zima na zámku Loučeň

Foto 4x: Mgr. Magda Faltinová

Byli jsme na zámku na Loučeni. Pán nám tam říkal o historii zámku. Zpívali jsme koledy a paní učitelka nám hrála na piano. Procházeli jsme bludišti a jedna holčička se ztratila. Pár kluků ji zachránilo. Mohli jsme si tam i něco koupit.

Alešek Zoubek, 2. A

Jeli jsme na Loučeň. Byli jsme v labyrintech i zámku. Z labyrintu jsem zachránil spolužačku, která zabloudila. Po prohlídce zámku jsme zdobili perníčky. *Matýsek Uhlář, 2. A*

Dokončení str. 14

pytlích? Odpověď naleznete na konci článku.
Pytle si tedy odvezli do výkupu. Co se tam s kůrou děje dál? Jak nám sdělili z firmy Matheo, u nich v závodě všechnu převáží a pečlivě vytřídí na stolech, kde jsou odděleny větší příměsi. (Třeba víčka od PET lahví, která se rovněž ve školách sbírají. Nebo tvrdý chléb pro domácí zvířata, který se někde dosouší na topení.) Kůra potom putuje do asanační komory. Tam pobude asi týden, aby se zahubili všichni případní škůdci (zavíječ jablečný, známý z našich spižíren). Čistá kůra přechází přes sítovací stroje, kde se odstraní další drobné nečistoty. A potom se dostane ke konečnému zpracovateli, často zahraničnímu, který z ní získá čistou pomerančovou silici, dále využívanou v kosmetice, farmacii apod. Část kůry je určena k tuzemskému zpracování. Musí se rozřezat na drobné kousky, tzv. frakci, podle zadání konečného zpracovatele. Slouží k dekorativním účelům (např. do svíček a adventních věnců), do krmných i podestýlkových směsí pro zvířata. Je zajímavé, že po ošetření horkou párou se používá i v potravinářství. Ano, je to právě ta vonná součást ovocných čajů, které tak lahodně chutnají. Zkuste navštívit stránky společnost www.matheo.cz a inspirujte se nabídkou lahodného doušku čajů Suntea.

Víte, že citrusová kůra je osvědčený úklidový prostředek na odstraňování mastnoty?

Pokud jste při loupání exotického pomeranče nebo citrónu přemýšleli, jak zmírnit zátěž životního prostředí, jak vytěžit maximum z tohoto oblíbeného subtropického ovoce, nechte se inspirovat ekologickými nadšenci - viz odkazy dole. Na světě se prý každoročně dá zpětně využít přes 15 miliónů tun této suroviny (údaje Orange Peel Exploitation Company - OPEC).
Využije se jako alternativa čistících výrobků pocházejících z petrochemického průmyslu. Možností vlastního domácího použití je mnoho: osvěžovače vzduchu nebo vonné sáčky do prádla, rozmixované pyré z kůry zamezí prý mravencům a slimákům škodit na vaší zahradě, rovněž lze vyrobit sprej zabraňující kocourům značkování teritoria právě na vaší zahradě, lze vyrobit repelent proti komárům. O využití bio kůry při vaření, pečení a zavařování se není třeba rozepisovat. Citrusy pomáhají i při začervenání pleti, žvýkání kousku kůry snižuje hodnotu pH v ústech. Je však třeba upozornit i na skutečnost, že pomerančová silice je velmi hořlavá a způsobuje korozi kovů. Až dojíte pomeranč nebo vymačkáte citron, zkuste si vyrobit nějaké domácí čistidlo pro umývadla a dřezy!

http://nejlepsi-recept.cz/tipy-a-triky-do-kuchyne/20-tipu-jak-vyuzit-citronovou-kuru
http://www.greenlivingtips.com/articles/176/1/Orange-peel-tips.html

ODPOVĚĎ na tipovací otázku shora: Od září 2016 jsme za školu sesbírali a do výkupu odevzdali více než 150 kilogramů sušené pomerančové kůry. A na úplný závěr - ve sběru stále pokračujeme!!

Mgr. Jitka Pencová

Redakční rada blahopřeje všem žákům, kteří dosáhli v pololetí na vysvědčení svého vysněného ohodnocení a nemusí to být jen jedničky, a přeje krásné pololetní volno a jarní prázdniny.

VTIPY

„Pane profesore, minule jste nám slíbil, že nám něco řeknete o mozku...“
„Až příště, studenti, až příště, dnes mám v hlavě úplně něco jiného.“

„Studente, dělá vám otázka nějaké potíže?“
„Otázka ne, pane profesore, ale odpověď.“

„Proč pláčeš, chlapečku?“
„Búúúú....náš pan ředitel uklouzl na náledí a upadl, búúú.“
„Tak už neplač, to přece není nic tak strašného.“
„Jo není! Všichni kluci to viděli, jen já ne.“

„Proč sis dal do domácího sešitu mou fotografii?" diví se otec. „Protože paní učitelka povídala, že by strašně ráda poznala toho chytráka, co mi pomáhá s úkoly."

Vtipy vybrala Eliška Řeháková, 6. B

Vzhledem k tomu, že z naší školy odchází paní učitelka Hana Nedbalová (Moravcová), chceme jí moc poděkovat za spolupráci s redakční radou a popřát jí v nové práci hodně štěstí a úspěchů.

Redakční rada: 9. B - Jana Kotingová, Alexandra Sirbu, 8. C - Klára Hudecová, Petr Káninský, Jan Skořepa, Leontýna Veselá, 7. B - Veronika Jirásková, Bára Novotná, Robin Samek, 6. B - Bára Bímová, Kateřina Čížková, Lucie Hájková, Natálie Kurfürstová, Veronika Mrňavá, Eliška Řeháková, Štěpánka Švadlenková

Obrázek nakreslil Robin Samek 7. B